

Պամուց են,
թի օրեւից
մի օր զե-
նեալ դր կանչել է իր մա-
մովի ծառայության դատախանա-
տին, և դժբակություն հայնել, թի
Հանսիական թերթեն ինյո՞ւ են
Քաղաքել նախկին ուժգնությանը
բնադատել իրեն հանրապետության
նախագահին: Այս ոյածության
բացարձակ հավասիությունը դժ-
վար է հաստատել, սակայն կարող
եմ ասել, որ Վեցին տար տարինե-
րի ընթացքում որոն առիջ եմ ո-
ւնեցել կարդալու բարեական տար-
թի հոսանքներ ու կոսակցություն-
ներ նորկայացնող ֆրանսիական
ծանությ, առա հանդիպել ոմ Մի-
տրանին հասցեագրված բազմու-
թիվ բնադատական նյութեր, սակայն
դժվարանում եմ ինչեւ թեկու մի
դեմք, եր ինն իրեն մատվուսկան
հորոցող ունել տիկին իր զերե-
նան ուաշտանության տակ առ-
ներ հանրապետության նախագա-
հին:

Աւայի եր կարդացիմ «Գլուխ-
դա Նավասարդյանի» «Ներ զա-
րունեց և ող աճառնեց և լին-
դա» հոդվածը, ականայից մի ք-
անի շատօրյան զգացիմ Հայա-
սանի Հայրապետության նախագա-
ղի համար: Մի՛ր նա կայի ոմի
այսոյին դաշտանուրյան: Հա-
րաբերուրյան նախագահի ժառա-
յուրյուններն իր ժողովությին շափ-
վում եւ կըսկում են ոչ այսին ան-
հասնելի սուրյեկտիվ զնահատական-
ները, որտես իրենց համադասա-
խանուրյամբ սվյալ դեկուրյան
տանձանադրուրյանը և գրույ օ-
գանենեթին, ազգային իրեալեների
ևս ունեցած կոնսորիկիվ համե-
ռուսչուրյամբ և վեցադեռ այս ա-
մենեց բխող աշխատանով և ո-
ւախինի արդյուններով: Իսկ եր-
ետենարի 22 ին, հոդվածը լույս
հանելու հաջող օրը, կարդացիմ
«Ազգ»ի խմբագրական ուրբաւը՝
առաջ վերսին համոզվեցին, ո-
ւախակեր բանած զորն առնվազն
ծափակեր հետևումներ և ոնենում
են ոչ վայրուց: Խմբագրական ուր-
բաւ առաջ էր ու «Ծծարից եւ
ասուն» բնաւանը ունեւ լինը
«Ծծարից եւ ասուն ծազ ու մա-
զաւանը բնաւանից է իր բարեմու-

Կ շուրջ մեջ նախազանին...
Կարելի է խնդր առակա ուղի-
վածից պետք ենա՞ ուժու օրինակ
ներ, եթ գամհանարկ ուշտու-
նուրյան տակ ստուգ նախազանին
«հարկածագիր» ակրածա այլի՞ վա-
լույսի ներ է ներկայացնում ի-
ոյաւտպահյալին: Եվ դատախա-
յն չէ, թէ Գ. Նախասարդյան
անփոք է գրյ անդախզու: Այ-
ու ու անիմաս է մասովի կերպու-
ման «հարձակումներից» հանրադիտու-
րյան նախազան ուշտունելու ե-
րանուրը: Բոլոր ժողովրդական նկա-
ներում «հարձակումները» (ընդի-
մուռուն) նախազաներին սպա-

ող ուժեր են: Այսպիս որ մեր «սեակացորդանոց» հազիվ թէ ավելի վճառակար լինի նախազակի համար, բայ Գ. Նախառարդյանի ձախակեր դաշտավահականը: Սակայն սա չի նշանակում, թէ Գ. Նախառարդյանի «նման նախորդականներ» ծեռողակ դիմի մնան իրենց հաճակրանքը ներկա իշխանությունների հանդեղ գործով ու խոսով ադացուցելուց: Միջոցները այս են ու բազմազան: Օրինակ, ժամանակին, մի շաբթ փաթիկաստն քիշնայի հայոց գիտչուագրիցին ծեծոյ կանանց «մայան զնովն» և ուկի էցեր ավելացրին մեր ժողովրդի դաշտուրյան տարեցուրյան մեջ:

Նախազական տեխնիկն ամենաառաջատար նյութերն են բանավեճերի համար, ուսի մեր նախակին հոգրածին այլքացնելու բան լուծեն: Սակայն Գ. Նախառարդյանն իր դաշտուանական մղեմների հետ մեջտեղ է հանդ որուակի խավերին՝ հատուկ նախուրյան մի բանի ուղղակ փաստեր ունեն ընթաց:

ԱՐՁԻ
ՇԱՌԱՅՈՒ
ՀԱՆՐԱՊԵ
ՆԱԽԱԳԱ

անհամար է յասկը նախազամի
ուժանուրյա եղոյթից անկախ ու
դպրու

Հեղափոխական սովորությունը
ըստ է հազար մաս մերկացրեց
բայց դիմացգյան. «Հարգել Ե
դուքսութ գում է Դ Հ ավանդուց
նք. մեզ հաճառ դատմուրու ա
հավիր Եին մաս խորհրդուն
կարգեր սոցիալիստական տառը
առ ուժիմք. որի մաճանակ մեն
այլասկնեցին. հետացան մեր թե
վեց արևածերեց. դաժանն մեռն
ծին անքան. կաշառակեր, վայ
կու. ինտենացիոնալ վիճակի
(ընդգծումը մեն է - Ա. Թ.):

Մի երկու տարի առաջ ՀՀ Հանրապետության մի անձ ամ-
սինութիւնից հայտարարեց, թե Կոմո-
նիստների օրու գողաճում կին բողոքը, չկին գողաճում միայն երանք,
ովքեր հնարավորություն չունեին
եւ հասկանու են և կարեկուն
այն գործին, որն լր կյանքուն
քախս չի ունեցել խօսդիս ուա-
կեց և այդ կուտ մարդ ժանելու,
միշտիս ընշատաց և չես մարդու
համար բացառակայտես անհա-
կանալի և անընդունելի է ուկու
կորին նսելը և զգողանալը
Հարգելի տիկին Նավասարդյան,
ձեզ բոլորուն եւ «մեն»-ի մեջ, թե
ոչ, ձեւ գործն է սակայն ինձ հա-
նեն այդ «մեն»-ի միջից, ինչու
ինձ նաև բազմարիվ մասնու-
կանների և ժողովորյ շահսրահին
սասին, տանը մեր ՄԵՆԸ ըստ ի սա-
րքություն ձեռ «մեն»-ի, երբեք իրեն
բույլ չի սկսել «այդուն մեն» և առու-
նալ մեր լիզովից, արհանձնելոց, դառ-
նալ սնուկածին, անրուն, կատառ-
կեր, վախվուս» և մասնավանդ «ին-
տենացիւնալ վիժված»:

ԹԵՐՅՈՒՄ ՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՆ

բանական ինչ առանձքի բառ
թ ու ձաւկուրյունների յարա-
վաց գույքը համոզ, առա զաւի և
համար այս տույնիկ ուս պատ-
ճակ հեռացրի համարի օրէ օրյու-
րբանց բայց խափ ու ոյի համա-
խափ ամերկ առաջիշտած
մի՛ այլազուրյուն է այսօ, ու
ոյա ձգում է իր բացաձակ իր
խամուրյունը հաստակ մժենի և
հոգինների վրա: Օրուելի վերու-
խաղաղուրյան նախարարյուն
գրադիւն էր դատերազմի հոգւ

բոլ. իսկ Սիր նախարարության
ղատեից ներ կտանեմների էին
ենթական ժառըիկ: Եթե ստկու-
րյան ամեն բաժան կուղարան-
է ընդունու առա այն կողմէ և
ազատության անունով: Եթե մե-
նքա գերի էին, իսկ իհմա առ-
սպաց ժառան և դաշնել, ետան
կու ։ ամենու և

Բայց և ուշափելի ի՞նչ կ-
այսու եւստահակի զգածակա-
-ամենություն ։ Եւ ։ ազատու-
թյան բաներ և ս եթ ու նու-
յա ճիրարանության Շնորհա-
վեցածին, որ անկարությունիք մե-
տաքառվից: Իսկ ազատ դաշնա-
ւանան, առան ըստ: Եթե նախա-
նու մեր համառությունն ուն-
ուինայի, Ազգայօսանի, Ալեքս-
ա այ մեծ ու փառ ։ անցութեա-
բյանների են ուրբային? Իսի-
նան նոց է միայն Պատվարի, ո-
ւրա այսու դաշնենք ։ Լաւենասեն
Մուլիայի: Անկառոյի ևս երես-
է Ալրեանի: Վասանի Նախ-
անանի, Հարակային և Հյուսիս-
յին Օսիանեայի, Արխազյայի, Մո-
նուլի և Զանգեանի շշանեա-
վասարը, յասու արդեն բազմա-
կան Գարագույնների անին գ-
վու զանազան ութերի մասին
ընէ: Խայտի չ ը իսդու իսութիւ-
ությանը և հօգու ու կիւռ-
-նե ուղղանեմնից կարգած թիւեր.

Մե ամեայուրյունը նվաճել
այսոյնք ինչողև նշայի՛ ։ Հա-
կամ սկսուած կուրախ ամեայու-
րյունը Մե ամեայուրյունը ո-
խորհութաղաւուքը Ծի մեծ
ուրբ խաղի փոքր միավուէնք
մնեն ու ու օսակմեց ու ծագովի
ափենոյն հայանականուրյան
Հայաստանից ու ԽՍՀՄ-ից որո-
ւի բանի որ ամեայուրյուն կը-
ված մեր ճաւու սփեցին ուրիշնե
առա դահանջվեց ու դրան հ-
նապատական բնադրյումն օ-
վարվի Ային եթե հիւյա ներկ-
յագումից հետ դերակատարն
ուղարող տու վերադառնայի
Սական զինեւ եղան իդական
էաւ Մե ամեայուրյունը մեր ս-
զայր իդեալներով ու մեր սկ-
զած հայութեան վերտմեց Ան-
յուրյուն ու ապատրյունը ո-
գումնու բանեւ մի

3. Խովանալըստն իր հար-
օսմ շետքած Խոհանոսից առ
խակարձանին կազմած է ըլո-
նի, սպայն, ուսու և անհա-
տովի է յի խոռափել իր համ-
այնան առջի երեսութեան կ-
դանից Հայոց ուն այս չ ու ն-
աւագայում կեռու է, թէ «ասուց-
ում ո՞վ կիանարձակվեր մնա-
սի կինկորի բարտուահին». Կ-
եական, կոնցեղին ընդօրին-
կուներ, ինչոր ասեմ անհա-
տովի զաղափարի և իրական-

